

Intet af de stillede Ændringsforslag berører Lovforslagets Principper. Man er i Udvalget klar over, at et Forsøg paa at ændre disse vilde gøre det overordentlig vanskeligt at faa Lønningsloven vedtaget foreløbig, idet en Forandring paa eet Punkt af det System, hvorefter Lønningssatserne er opbyggede, og Klassifikationen er gennemført, vilde medføre Konsekvenser af vidtgaende Art paa andre Omraader. Men i øvrigt er der i Udvalget Enighed om, at det Resultat, Lønningskommissionen er naaet til, i det store og hele kan tiltrædes og anbefales.

Medens de fleste af de Henvendelser, Lønningsudvalget har modtaget, angaar *Enkeltheder* i den foretagne Placering af Lønningsklasser eller enkelte Tjenestestillinger, er der i en Skrivelse til Lønningsudvalget af 5. August 1919 fremsat som Statstjenestemændenes Fælleskrav til Ændringer i Lovforslaget følgende:

- 1) At samtlige foreslaaede Lønninger forhøjes med 600 Kr.
- 2) At den foreslaaede Maksimumsgrænse for Dyrtidstillæggets Stigning slettes, eller at den hæves saaledes, at Dyrtidstillæget faar den samme Bevægelsesmulighed opad som nedad.
- 3) Dyrtidstillæget bringes straks ved Lovens Ikrafttræden op til et Beløb, der er i Overensstemmelse med den sidst konstaterede Prisstigning, som har fundet Sted siden Januar 1919, og Forhøjelsen af Tillæget foretages efter de af Regeringen foreslaaede Regler for dets Bevægelighed.

Disse Ønsker blev fremsat paa følgende Sammenslutningers Vegne: Fællesrepræsentationen for offentlig ansatte Tjenestemænd i Danmark, Told- og Trafiketaternes Centralorganisation (Embedsklasserne), Centralorganisationen for Jernbane-, Post-, Telegraf- og Toldtaterne (Funktionærklasserne) samt Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg.

Der har imidlertid i Udvalget været

Enighed om, at man ikke kunde gaa med til at forhøje de faste Lønningers Niveau udover det af Kommissionen foreslaaede. Derimod er man i Udvalget klar over, at den i de sidste Maaneder foregaaede Prisstigning kan gøre det berettiget at forhøje de Beløb, som dels automatisk atter formindskes med faldende Priser (Dyrtidstillæget), dels bortfalder paa et bestemt Tidspunkt, dersom det ikke forinden af Rigsdagen vedtages paa ny (Konjunkturtillæget), dels skal forelægges Rigsdagen til Revision allerede i Rigsdagssamlingen 1921—22 (Stedstillæget). I Overensstemmelse hermed foreslaar dels hele Udvalget, dels et Flertal:

- 1) At Dyrtidstillæget for Halvaaret Oktober 1919—Marts 1920 for gifte Tjenestemænd (jfr. § 92, Stykke 3 under a)) forhøjes fra 540 til 702 Kr., og at Tillæget efter nævnte Tidsrum beregnes saavel for gifte som ugifte paa Grundlag af Pristallene for Juli 1919 i Stedet for Januar 1919.
- 2) At Konjunkturtillæggets Maksimumsprocent forhøjes fra 40 til 50, og at Beløbene forhøjes med 150 Kr. for hvert enkelt. Samtidig foreslaas det, at Bestemmelserne om Konjunkturtillæg, som efter Lovforslaget skulde være gældende indtil 1. April 1921, bortfalder $\frac{1}{4}$ Aar tidligere, altsaa den 1. Januar 1921.
- 3) At det Stedstillæg, som skal ydes Tjenestemænd, forhøjes: a) i Hovedstadskommunerne med 180 Kr., b) i de større Købstæder med 120 Kr. og c) i de mindre Købstæder samt enkelte Stationsbyer med 90 Kr.

De under 2. og 3. nævnte Ændringer i Lovforslaget har et *Mindretal* (Hagbart Berg, Thomas Larsen, Lillelund, Mølgaard-Nielsen, S. C. Nørgaard og Søren Svendsen) ikke kunnet tiltræde, idet Mindretallet maa hævde, at de i Regeringsforslaget indeholdte Lønsatser er gode og forsvarlige, og at der kun bør finde Forhøjelser eller Nedsættelser Sted, hvor Lønningen for enkelte